a vůbec osoby, jichž výdělek nepřesahuje obyčejnou denní mzdu, dlužno kolkovati kolkem 15 kr. (p. s. 116 ad *a* a *b* popl. z. a výnos min. fin. ze dne 8. dubna 1855 č. 4659). Vysvědčení o mravech, která vyhotovují se v téže listině s vysvědčením chudoby, jakož i vysvědčení o mravech oněch osob, jež se nabízejí nalezence v opatrování vzíti, jsou poplatku prosta (p. s. 117 ad *a* a *c* popl. z.).

Vysvědčení o způsobilosti k manželství.

O kolkování vysvědčení a podání ve věcech manželských vydalo ministerstvo financí ku zvláštnímu dotazu toto prohlášení: Vysvědčení o způsobilosti k manželství, jež vydávají okresní hejtmanství zdejším příslušníkům za účelem uzavření sňatku v cizině, buďtež opatřena dle pol. s. 116 lit. *a*, *aa* zák. ze dne 13. prosince 1862 kolkem 1 zl. z prvního a 50 kr. z každého archu následujícího. Vydává-li takové vysvědčení úřad obecní, podléhá dle pol. s. 116 lit. *a*, *bb* cit. z. kolku 50 kr. z každého archu. Žádosti podané u politických úřadů (okresního hejtmanství, magistrátu) za vystavení takového vysvědčení, za prominutí překážky manželství neb ohlášek, jakož i žádosti za opravu matriky podléhají dle pol. s. 43 *a*, č. 2 cit. zák. kolku 50 kr. z každého archu. Žádost za změnu jména budiž dle pol. s. 43 lit. *c* č. 1 opatřena kolkem na prvním archu 5 zl., na každém archu následujícím pak kolkem 50 kr. Spojí-li žadatel v témže podání více žádostí, budiž použito na prvním archu vyššího kolku na některou z těchto žádostí připadajícího. Osobního osvobození od zmíněných kolkových poplatků pro chudobu dovolávati se nelze. Podání k biskupským ordinariátům nebo konsistořím, kteréž nenáležejí mezi úřady a ústavy jmenované v pol. s. 43, jsou od kolku osvobozena, pokud týkají se výhradně předmětu náležejícího před forum těchto ordinariátů a konsistoří.

Vysvědčení o žití.

I. Pojem.

Vysvědčení o žití jsou ona úřední potvrzení, jimiž se prokazuje, že určitá osoba žije a v určitém místě bydlí. Takováto vysvědčení vydávají se k rozmanitým účelům, zejména přivádí-li určitá osoba nějaký nárok ku platnosti, kterýž jí vzešel pouze pro osobnost její (ad personam), ku př. je-li podmíněn požitek jistého příjmu (ku př. důchodu neboli renty, příspěvku podpůrného, výživy, vybírání úroků a t. d.) průkazem, že osoba k požitku onomu oprávněná ještě na živu jest.

II. Příslušnost.

Příslušným vydávati vysvědčení o žití jest:

1. představený obce a duchovní správce; tito smějí však za vlastní zodpovědnosti a s povinností k případné náhradě škody dáti jen oněm osobám potvrzení o žití a o pobytu jejich, jež notoricky (t. j. veřejně známým způsobem) na živu jsou a skutečně též zdržují se v obci dotyčné, pokud se týká v příslušném okresu farním (výn. min. sprav. ze dne 21. března 1872 č. 4110; »Zeitschrift für Verw.«, roč. V. č. 15, str. 60).

2. notáři; vysvědčení o žití má notář vydati jen tehdy, když osoba, jejíž žití potvrzeno býti má, jemu osobně je známa nebo dosvědčena mu totožnost její dvěma svědky. Ověření toho v prvopisu vydané musí obsahovati potvrzení, že ona strana, jejíž žití se vysvědčuje, osobně se před notáře dostavila, dále musí obsahovati den, měsíc a rok a dle požádání

i hodinu úkonu jakož i udání o tom, jakým způsobem totožnost (identita) osoby té zjištěna byla (§ 81 řádu not.).

III. Právo poplatkové.

Vysvědčení o žití podrobena jsou kolku 50 kr. (pol. saz. 116 *a*, *bb* a výn. min. fin. ze dne 25. ledna 1851 č. 8088). Podmínečně osvobozena jsou od poplatku: veškera vysvědčení o žití těch osob, jimž se od státu obce, veřejných ústavů, soukromých ústavů pensijních a zaopatřovacích ústavů dostává příspěvku na živobytí pod jakýmkoli jménem, nebo jež požívají obročí chudinského, mají-li se prokázati ony okolnosti, na jichž existenci požitek onoho příjmu závisí; dále za účelem vybrání úroků ze státních a dlužních úpisů. V obou případech jsou vysvědčení o žití prosta poplatků jen pro dotyčnou potřebu.

Vysvědčení pracovní viz Dělníci a Vysvědčení.

Vysvědčení učební viz Dělníci.

Vysvědčení úřední.

I. Vysvědčení úřední jest potvrzení, které vydává úřad o jisté skutečnosti ze spisů mu známé. Vysvědčení taková vystavují se v řízení civilním, trestním i správním. I zde nelze jednotlivé druhy vysvědčení úředních dopodrobna vyčísti, jelikož vysvědčení tato mohou prokazovati okolnosti přerozmanité.

1. Řízení civilní.

Za vyhotovení úředního vysvědčení žádají tu strany k tomu účelu, by podán byl jím úplný důkaz dle řádu soudního o jednotlivých okolnostech; ku př. soud knihovní vyhotoviti má úřední vysvědčení o skutečnostech z knih pozemkových a ze sbírky listin k žádosti oněch stran, jež takovýchto potvrzení potřebují ve svých právních záležitostech. (§ 41. nař. ze dne 12. února 1872 č. 5 ř. z.) Zvláštním druhem úředních vysvědčení jsou ona vysvědčení, která se vyhotovují o zákonu v rakouském státu platném a to za tím účelem, aby tuzemci mohli v cizozemsku práv svých se domáhati a hájiti. Takováto vysvědčení vyhotovuje jen ministr spravedlnosti; v nich dlužno určitě vyznačiti onen platný zákon a uvésti podstatný jeho obsah vlastními slovy zákona, avšak jest se při tom zdržeti všeho vysvětlování a vztahování zákona na určitý případ právní, takže úřadu cizozemskému musí býti ponechána volnost toho, by dle doslovu práva v Rakousku platného a úředním oním vysvědčením potvrzeného zavedl další řízení dle práva cizozemského předepsané (§ 282 pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z.). Majíce vyhotoviti nějaké úřední vysvědčení mějtež soudové a úřadové pravidlem na mysli, zda dotyčná strana o vyhotovení žádající k tomu též legitimována jest; tak ku př. má věřitel pozůstalosti nárok na vystavení úředního vysvědčení o obsahu listiny odevzdací, prokáže-li věrohodně pohledávku svou za pozůstalostí nebo za dědici (rozh. ze dne 31. března 1875 č. 3194, č. 5676 sb. »Gl. Ung.« XIII.); věřitel zástavní jest rovněž oprávněn žádati za vyhotovení úředního vysvědčení o tom, že a které zájmy proti dlužníku vykonány byby, nikoli však o tom, že dlužník exekucemi stíhán jest (§ 63 ř. konk.), jelikož předmětem vysvědčení úředního mohou býti toliko konkrétní skutečnosti, nikoli však důslednosti z určitého stavu plynoucí (rozh. ze dne 13. ledna 1874, č. 263).

2. Řízení trestní.

V řízení trestním upraveny jsou blíže pro více případů podmínky, za kterých se úřední vysvědčení dává a to: